Prima instanță: Judecătoria Strășeni, sediul Central judecător: Talmaci Iana
Dosarul nr. 2ai-214/25 (2-25019187-02-2ai-22072025)

Republica Moldova
Curtea de Apel Centru
D E C I Z I E

12 februarie 2026 mun. Chişinău

Completul specializat în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice al Curţii de Apel Centru

Având în componenţa sa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorii Ghedrovici Nicolae şi Bostan Angela

Examinând în procedură scrisă, cererea de apel declarată de S.R.L.„ADRIKA" prin intermediul avocatului Gheorghe Sclifos împotriva hotărârii Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 08 aprilie 2025, adoptată în cauza de insolvabilitate, la cererea introductivă depusă de creditorul S.R.L. "Adrika" privind intentarea procedurii de insolvabilitate față de debitorul S.C. "Sipotavi" S.R.L.,

c o n s t a t ă:

Obiectul acțiunii, circumstanțele cauzei.

La data de 12.02.2025, creditorul SRL "Adrika" a înaintat cerere privind intentarea procesului de insolvabilitate față de SC "Sipotavi" SRL, solicitând admiterea spre examinare a cererii introductive, cu numirea în calitate de administrator provizoriu Nicolae Bostan autorizația nr. 19 eliberată de Ministerul Justiţiei al RM în data de 14.01.2015; intentarea față SC "Sipotavi" SRL a procesului de insolvabilitate.

În motivarea cererii a indicat că creditorul SRL "Adrika" în temeiul contractului de vânzare-cumpărare a furajului nr. 25 din 05 octombrie 2022, a livrat bunuri/marfă la preț total de peste 6 066 464.42 lei.

Astfel susține că SC "Sipotavi" SRL a recepționat mărfurile respective, fapt confirmat prin facturile fiscale anexate și actul de verificare reciprocă semnat de ambele părți care atestă o datorie de bază pentru perioada 05.02.2022-03.12.2024

în mărime de 1 150 321.16 lei, însă din momentul recepționării mărfurilor și până la data depunerii prezentei cereri nu a executat obligațiile pecuniare sub forma obligației de plată a mărfurilor pe care le-a recepționat.

De asemenea menționează că debitorul a mai recunoscut existența datoriilor prin semnarea acordurilor la contractele de livrare a mărfurilor, mai mult facturile fiscale semnat, inclusiv Actul de verificare reciprocă semnat și toate anexate la prezenta cerere, cu ușurință se stabilește că, la dat de 12.08.2024, obligația de plată (datoria de bază) a debitorului SC ”Sipotavi” SRL a devenit scadență, cu fiecare livrare confirmată prin semnarea reciprocă a facturilor fiscale.

Suplimentar indică că datoria invocată de creditor este una certă, exigibilă și lichidă, fiind recunoscută efectiv de către debitor prin semnarea fiecărei facturi fiscale anexate și/sau Actului de verificare reciprocă în suma totală de 1 150 321. 16 lei, acte care reprezintă documente primare de evidență contabilă, creanța în valoare de 1 150 321.16 lei este lichidă deoarece cuantumul acesteia este clar determinat prin facturi fiscale și actul de verificare reciprocă din 12.08.2024, creanța este exigibilă, fiind ajunsă la scadența prevăzută de contracte.

Mai mult, susține că interesul legitim al creditorului SRL ”Adrika” rezidă în satisfacerea drepturilor sale de creanță, aceste creanțe fiind argumentate legal, or, pertinența creanței este demonstrată prin facturi fiscale și actul de verificare reciprocă, la rândul său, debitorul SC ”Sipotavi” SRL este în imposibilitate de plată și nu este capabilă a-și onora obligațiile de plată. Astfel fiind invocat temeiul general de intentare a procesului de insolvabilitate față de debitorul SC ”Sipotavi” SRL, în conformitate cu art. 10 alin. (2) Legea insolvabilității nr. 149/2012.

Susține că, la data de 08.08.2024, debitorul SC ”Sipotavi” SRL a recepționat notificarea prealabilă.

În aceeași ordine de idei menționează că prin notificarea din 08.08.2024, debitorul a fost informat despre obligația achitări datoriei în mărime totală de 1150321, 16 lei, inclusiv și a dobânzii de întârziere calculate, în termen de 3 zile de la data expedierii notificării, fiind informat despre faptul că în caz de neachitare, creditorul își rezervă dreptul de a depune o cerere introductivă și de a solicita inițierea unei proceduri de insolvabilitate, notificarea fiind recepționată la 08.08.2024, iar în această perioadă, debitorul a mai făcut achitări parțiale, însă așa și nu a reușit să achite integral datoria.

Totodată menționează că prin notificarea din 10.01.2025, a fost informat Serviciul Fiscal de Stat despre intenția de a depune o cerere introductivă de intentare a procesului de insolvabilitate față de debitor.

Solicită admiterea spre examinare a cererii introductive, - a institui perioada provizorie cu desemnarea în calitate de administrator provizoriu pe Dl. Nicolae Bostan, deținător a autorizației № 19 din 14 ianuarie 2015, eliberată de către Ministerul Justiției din R. Moldova. De a constata insolvabilitatea SC ”Sipotavi”

SRL; A intenta procedura de insolvabilitate față de SC ”Sipotavi” SRL cu numirea în calitate de administrator/lichidator pe Dl. Nicolae Bostan, deținător a autorizației № 19 din 14 ianuarie 2015, eliberată de către Ministerul Justiției din R. Moldova; Admiterea și validarea creanței SRL ”Adrika” în sumă de 1 150 321. 16 lei cu titlu de datorie de bază și suma de 496 414.56 lei cu titlu de penalitate contractuală.

La 02 aprilie 2025 prin intermediul secției de evidență și documentare a parvenit referința din partea administratorului SC ”Sipotavi” SRL – Moraru Ion prin care a solicitat respingerea cererii introductive depuse de creditorul SRL ”Adrika”.

Mai indică și faptul că SRL ”Adrika” a tăinuit stingerea parțială a datoriei de către SC ”Sipotavi” SRL, la data de 17.12.2024, fiind achitată suma de 600 000, fapt confirmat prin ordin de plată.

Astfel susține că SC ”Sipotavi” SRL nu are datorii față de SRL ”Adrika” datoria în mărime de 550321, 16 lei a fost achitată integral la data de 26.02.2025, fapt confirmat prin ordinul de plată Nr. 529 din 26.02.2025

Cât ține de plata dobânzii de întârziere în mărime de 496 414 lei susține că aceasta constituie un litigiu care urmează a fi examinat în ordinea procedurii contencioase.

Suplimentar susține că notificarea privind intentarea procesului de insolvabilitate a fost expediată în adresa SC ”Sipotavi” SRL la 08.08.2024, la data de 17.12.2024, fiind achitată suma de 600 000, fapt confirmat prin ordin de plată, totodată dosarul fiind depus în instanță la data de 12.02.2025, iar pe 18.02.2025 fiind emisă încheierea de primire spre examinare.

Astfel menționează că SC ”Sipotavi” SRL care oferă zeci de locuri de muncă locuitorilor r-nul. Călărași, nu are datorii la bugetul de stat totodată a efectuat plăți semnificative la buget peste 9 521 000 lei.

Administratorul provizoriu Bostan Nicolae a înaintat cerere privind încasarea remunerației prin care a solicitat de a aproba încasarea remunerației administratorului autorizat în mărime de 32 912, 00 lei și a cheltuielilor de procedură în sumă de 750 lei iar în total suma de 33 662,00 lei.

Administratorul provizoriu al debitorului SC ”Sipotavi” SRL – Bostan Nicolae a înaintat cerere prin care a solicitat stabilirea remunerației și cheltuielilor aferente pentru perioada de observație, solicitând aprobarea remunerației în sumă de 32 912 lei. Suplimentar la cele menționate administratorul provizoriu al debitorului SC ”Sipotavi” SRL – Bostan Nicolae a suportat cheltuieli de birotică în sumă de 250 lei și cheltuieli de transport în sumă de 500 lei.

Prin intermediul secției de evidență și documentare poșta electronică a parvenit cerere introductivă de concretizare din partea administratorului SRL ”Adrika” – Adrian Covaș prin care a comunicat instanței că la 17.12.2024 SC

”Sipotavi” SRL a transferat pe contul creditorului suma de 600 000 lei, și suma de 550321, 16 lei.

În urma distribuirii sumelor transferate în contul SRL ”Adrika”, din suma totală a penalităților au fost stinse 1 150 321. 16 lei (600 000 lei + 550321,16 lei). La momentul actual datoria este în sumă de 1 150 321.16 lei ca datorie de bază și 30 724. 77 lei restanța pentru penalitatea contractuală.

Astfel, la caz susține că la data înaintării cererii de concretizare debitorul nu a achitat datoria de bază în sumă de 1 150 321.16 lei, iar faptul existenței unei întârzieri de plată constantă care se perpetuează din an în an a servit drept motiv de a întrerupe cu acest client orice colaborare.

În ședința de judecată reprezentantul creditorului SRL ”Adrika” – avocat Sclifos Gheorghe a solicitat admiterea cererii introductive privind intentarea procedurii insolvabilității față de debitorul SC ”Sipotavi” SRL cu desemnarea administratorului autorizat, Nicolae Bostan, deținătorul autorizației nr. 19 din 14.01.2015 eliberat de Ministerul Justiției RM în calitate de administrator al procesului de insolvabilitate SC ”Sipotavi” SRL și deja ulterior la etapa corespunzătoare – validarea creanțelor menționate. În ședința de judecată reprezentantul debitorului SC ”Sipotavi” SRL – avocat Cebotari Andrei a solicitat respingerea cererii introductive și cererii privind încasarea remunerației.

În ședința de judecată administratorul statutar SC ”Sipotavi” SRL – Moraru Ion a menționat că deține cont doar la BC „Moldova Agroindbank” SA, alte dosare intentate nu sunt, nici titluri executorii. A susținut poziția avocatului, suplimentar a menționat că acordul din 16.09.2024 a fost luat de un angajat al SRL ”Adrika” prin înșelăciune.

În ședința de judecată reprezentantul administratorului provizoriu Bostan Nicolae – avocat Croitor Liviu a menționat că au fost somați toți deținătorii de registre și uniunea executorilor judecătorești, însă nu au primit răspuns. Au interpelat uniunea executorilor judecătorești, însă nu puteau să interpeleze toți executori judecătorești din Republica Moldova. Activele sunt bunuri imobile, însă nu cunoaște care este valoarea, dar potrivit cererii introductive, datoria de bază constituie suma de 1 150 321.16 lei. Referitor la cererea privind remunerația administratorului provizoriu SC ”Sipotavi” SRL, a solicitat a fi admisă și a stabili pentru perioada de observație în sumă de 32912 lei, a restitui cheltuielile suportate pentru perioada provizorie în mărime de 750 lei și a încasa din patrimoniul debitorului în beneficiu administratorului autorizat, Bostan Nicolae.

<u>Hotărîrea instanței de fond ce constituie obiectul apelului.</u>

Prin hotărârea Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 08 aprilie 2025, s-a respins, ca fiind neîntemeiată cererea introductivă depusă de creditorul SRL „Adrika” privind intentarea procedurii de insolvabilitate față de debitorul SRL

„Sipotavi” și s-a refuzat intentarea procesului de insolvabilitate față de SRL „Sipotavi”.

S-a anulat măsurile de asigurare aplicate în privința debitorului SRL „Sipotavi” prin încheierea Judecătoriei Strășeni sediul central din 18 februarie 2025 nr. 2i-5/2025.

Cererea administratorului provizoriu al debitorului SRL „Sipotavi” – Bostan Nicolae privind stabilirea și încasarea remunerației pentru perioada provizorie și cheltuielile suportate s-a admis parțial.

S-a stabilit remunerația administratorului provizoriu al debitorului SRL „Sipotavi” – Bostan Nicolae pentru perioada provizorie 10 000 lei.

S-a încasat remunerația administratorului provizoriu al debitorului SRL „Sipotavi” – Bostan Nicolae pentru perioada provizorie în sumă de 10 000 (zece mii) lei din contul creditorului SRL „Adrika” c/f 1014600026086, sediul mun. Chișinău, str. Lech Kaczynski, 2/3, în beneficiul administratorului provizoriu a debitorului SRL „Sipotavi”– Bostan Nicolae, sediul mun. Chișinău, str. T. Strășcă, 8/2, of. 121.

În rest cererea administratorului provizoriu al debitorului SRL „Sipotavi” – Bostan Nicolae privind stabilirea și încasarea remunerației pentru perioada provizorie și cheltuielile suportate s-a respins.

Solicitarea apelantului:

Invocând ilegalitatea hotărârii instanței de fond, la 14 aprilie 2025, SRL „ADRIKA” reprezentată de avocatul Gheorghe Sclifos, a declarat apel (nemotivat) asupra hotărârii Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 08 aprilie 2025.

Ulterior, la 07 noiembrie 2025, SRL „ADRIKA” reprezentată de avocatul Gheorghe Sclifos, a declarat apel motivate asupra acesteia, solicitînd admiterea apelului casarea hotărârii instanței de fond cu pronunțarea a unei noi hotărârii prin care să fie dispus intentarea procesului de insolvabilitate față de SRL ’’SIPOTAVI” cu desemnare administratorului autorizat Nicolae BOSTAN în calitate de administrator al insolvabilității SRL ’’SIPOTAVI”.

Termenul de declarare a apelului:

În conformitate cu prevederile art.356 Cod de procedură civilă, cererea de declarare a insolvabilității se judecă în instanță conform normelor generale din prezentul cod, cu excepțiile și completările stabilite de legislația insolvabilității.

În conformitate cu prevederile art.1 alin.(4) din Legea insolvabilității nr.149 din 29.06.2012, procesul de insolvabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

Conform art.8 alin.(1) din aceeași lege, hotărârile instanței de insolvabilitate pot fi atacate cu apel în termen de 15 zile de la data pronunțării dispozitivului, cu excepțiile prevăzute în prezenta lege. Termenul de apel, precum și apelul declarat nu suspendă executarea hotărârilor instanței de insolvabilitate.

Potrivit materialelor cauzei, hotărârea contestată cu apel a fost pronunțată la 08 aprilie 2025, iar cererea de apel nemotivată a fost depusă la data de 14 aprilie 2025, drept urmare, Completul judiciar constată că, apelul a fost depus în interiorul termenului legal.

<u>Argumentele apelantului vis-a-vis de pretinsa ilegalitate a hotărîrii atacate cu apel.</u>

În motivarea apelului, reprezentantul apelantului susține că instanța de fond a emis o hotărâre arbitrară, fundamentată pe o stare de fapt nereală și pe probe inexistente în dosar. În acest sens, se invocă faptul că judecătorul de primă instanță a reținut simplu alegațiile debitorului privind existența unui pretins acord adițional din 16 septembrie 2024 de reeșalonare a datoriei, deși originalul sau copia conformă a acestui înscris nu a fost administrată la materialele cauzei, fapt ce constituie o încălcare flagrantă a normelor privind sarcina probațiunii prevăzute de art. 118 din Codul de procedură civilă.

Invocă apelantul că prima instanță a înlăturat în mod nejustificat prezumția legală a bunei-credințe statuată de art. 1 și art. 10 din Codul Civil. La fel menționează că, neprezentarea inițială a ordinului de plată din 17.12.2024 pentru suma de 600 000 lei nu era de natură să schimbe concluzia privind existența stării de insolvabilitate, deoarece, chiar și după deducerea acestei sume, debitorul înregistra la data depunerii cererii introductive o creanță certă, lichidă și scadentă de cel puțin 550 321,16 lei, fapt confirmat prin documente primare de evidență contabilă.

Mai invocă apelantul ignorarea de către instanța de insolvabilitate a dispozițiilor imperative ale art. 875 alin. (6) din Codul Civil privind imputația plății în cazul obligațiilor pecuniare. Or, sumele transferate de debitor au fost legal și justificat distribuite de către creditor pentru stingerea cu prioritate a penalităților contractuale acumulate din cauza întârzierilor constante, operațiune notificată debitorului și acceptată tacit de către acesta, astfel încât datoria de bază a rămas în continuare neatinsă.

Susține apelantul că incapacitatea de plată a SC „SIPOTAVI” SRL este pe deplin demonstrată și întrunește condițiile prezumției legale instituite de art. 2 din Legea insolvabilității nr. 149/2012, dat fiind faptul că debitorul s-a aflat în întârziere de plată mai mult de 60 de zile de la scadența fiecărei facturi fiscale semnate. Mai mult, apelantul arată că plățile parțiale efectuate de debitor abia ulterior admiterii spre examinare a cererii introductive (la data de 26.02.2025) și perpetuarea restanțelor evidențiază reaua-credință și eschivarea constantă de la executarea obligațiilor pecuniare.

Reprezentantul apelantului relevă că instanța de fond a aplicat eronat legea stabilind că hotărârea poate fi atacată cu recurs, deși art. 37 alin. (2) din Legea insolvabilității prevede expres calea apelului, afectând astfel previzibilitatea actului

judecătoresc. De asemenea, se invocă de către apelant ilegalitatea obligării creditorului la plata remunerației administratorului provizoriu în mărime de 10 000 lei.

Consideră apelantul că debitorul, prin efectuarea plăților ulterior deschiderii procesului, a recunoscut implicit temeinicia acțiunii, devenind astfel partea care a căzut în pretenții și care trebuia să suporte integral toate cheltuielile procedurale. În considerarea celor invocate, solicită admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond și soluționarea în fond a cauzei.

Solicită admiterea apelului casarea hotărârii instanței de fond cu pronunțarea a unei noi hotărârii prin care să fie dispus intentarea procesului de insolvabilitate față de SRL ''SIPOTAVI" cu desemnare administratorului autorizat Nicolae BOSTAN în calitate de administrator al insolvabilității SRL ''SIPOTAVI".

Studiind materialele dosarului şi înscrisurile administrate, verificând argumentele expuse în cererea de apel, Completul specializat concluzionează că apelul declarat de S.R.L.„ADRIKA" prin intermediul avocatului Gheorghe Sclifos este neîntemeiat, motiv din care urmează a fi respins cu menţinerea hotărîrii Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 08 aprilie 2025, din următoarele considerente.

Aprecierea instanţei de apel a argumentelor părţilor şi cadrului legal aplicabil speţei:

Potrivit art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității, procesul de insolvabilitate se desfăşoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă şi cu cele ale prezentei legi.

Potrivit dispoziţiilor art. 8 alin. (1) şi (6) din legea insolvabilității, hotărârile instanţei de insolvabilitate pot fi atacate cu apel în termen de 15 zile de la data pronunțării dispozitivului, cu excepțiile prevăzute în prezenta lege. Termenul de apel, precum şi apelul declarat nu suspendă executarea hotărârilor instanţei de insolvabilitate.

Cererile de apel se examinează în procedură scrisă, în termen de până la 60 de zile de la data intentării procedurii de apel, în condițiile examinării cauzei în primă instanţă. Instanţa de apel poate dispune citarea participanților la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar. Cererile de apel şi de recurs se examinează în modul prevăzut de Codul de procedură civilă, cu excepțiile stabilite în prezenta lege.

Potrivit art. 385 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul şi să mențină hotărârea primei instanțe.

Conform art. 239 Codul de procedură civilă, *hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă*

de judecată.

În temeiul art.240 alin.(1) Cod de procedură civilă, *la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.*

Hotărârea este întemeiată, dacă în ea sunt expuse toate circumstanţele care au importanţă la soluţionarea cauzei şi care au fost verificate în şedinţa de judecată multilateral, complet, fiind elucidate probele privind circumstanţele constatate ale cauzei.

Prevederile legale enunţate impun în mod expres, obligația instanţei de apel să verifice circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite şi este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei şi să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Respectiv, conform practicii CEDO instanţa de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil pornind de la aprecierea rolului determinant al concluziilor sale, are obligaţia să examineze efectiv problemele esenţiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze doar la însuşirea motivelor și concluziilor date de instanţa inferioară. (*Hirro Balani c. Spaniei*, nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; *Georgiadis v. Greciei* nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

Completul în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice al Colegiului civil, comercial și de contencios administrative al Curții de Apel Centru, analizând legalitatea hotărârii pronunţate în raport cu prevederile art. 239 – 241 Cod de procedură civilă, constată că aceasta urmează a fi menţinută, or instanţa de fond, corect a elucidat şi constatat circumstanţele cauzei, a verificat şi apreciat obiectiv, probele prezente la materialele cauzei, stabilind corect circumstanțele de fapt și aplicând corect legislația pertinentă ce guvernează raportul litigios.

Materialul probatoriu administrat de instanţa de fond, denotă următoarea situaţie;

<u>În fapt:</u>

La data de 12 februarie 2025, creditorul SRL ”Adrika” a înaintat cerere privind intentarea procesului de insolvabilitate față de SC ”Sipotavi” SRL, solicitând admiterea spre examinare a cererii introductive, intentarea față SC ”Sipotavi” SRL a procesului de insolvabilitate, cu numirea în calitate de administrator provizoriu Nicolae Bostan.

Prin hotărârea Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 08 aprilie 2025, s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea introductivă depusă de creditorul SRL „Adrika” privind intentarea procedurii de insolvabilitate față de debitorul SRL „Sipotavi” și s-a refuzat intentarea procesului de insolvabilitate față de SRL

„Sipotavi”. S-a anulat măsurile de asigurare aplicate în privința debitorului SRL „Sipotavi” prin încheierea Judecătoriei Strășeni sediul central din 18 februarie 2025 nr. 2i-5/2025. Cererea administratorului provizoriu al debitorului SRL „Sipotavi” – Bostan Nicolae privind stabilirea și încasarea remunerației pentru perioada provizorie și cheltuielile suportate s-a admis parțial. S-a stabilit remunerația administratorului provizoriu al debitorului SRL „Sipotavi” – Bostan Nicolae pentru perioada provizorie 10 000 lei. S-a încasat remunerația administratorului provizoriu al debitorului SRL „Sipotavi” – Bostan Nicolae pentru perioada provizorie în sumă de 10 000 (zece mii) lei din contul creditorului SRL „Adrika” c/f 1014600026086, sediul mun. Chișinău, str. Lech Kaczynski, 2/3, în beneficiul administratorului provizoriu a debitorului SRL „Sipotavi”– Bostan Nicolae, sediul mun. Chișinău, str. T. Strășcă, 8/2, of. 121. În rest cererea administratorului provizoriu al debitorului SRL „Sipotavi” – Bostan Nicolae privind stabilirea și încasarea remunerației pentru perioada provizorie și cheltuielile suportate s-a respins.

La 14 aprilie 2025, S.R.L. „ADRIKA” reprezentată de avocatul Gheorghe Sclifos, a declarat apel (nemotivat) asupra hotărârii Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 08 aprilie 2025, solicitînd admiterea apelului casarea hotărârii instanței de fond cu pronunțarea a unei noi hotărârii prin care să fie dispus intentarea procesului de insolvabilitate față de SRL ’’SIPOTAVI” cu desemnare administratorului autorizat Nicolae BOSTAN în calitate de administrator al insolvabilității S.R.L. ’’SIPOTAVI”.

Colegiul judiciar apreciază ca fiind corectă soluția instanței de insolvabilitate cu privire la netemeinicia cererii depuse de către reprezentantul S.R.L. „ADRIKA” cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate față de S.R.L. ’’SIPOTAVI”.

În acest sens, Completul specializat consideră oportun de a reitera prevederile art. 9 din Legea insolvabilității nr. 149 din 29.06.2012, care statuează expres că, procesul de insolvabilitate se intentează doar în temeiul unei cereri de intentare a procesului de insolvabilitate (denumită în continuare cerere introductivă).

Conform art. 2 al Legii insolvabilității nr. 149 din 29.06.2012, incapacitatea de plată este situație financiară a debitorului caracterizată prin incapacitatea lui de a își executa obligațiile pecuniare scadente, inclusiv obligațiile fiscale. Incapacitatea de plată este, de regulă, prezumată în cazul în care debitorul a încetat să efectueze plăți. Incapacitatea de plată este prezumată în cazul în care debitorul este în întârziere de plată mai mult de 60 de zile.

Conform art. 10 al Legii insolvabilității nr. 149 din 29.06.2012, intentarea unui proces de insolvabilitate presupune existența unui temei general sau special. Temeiul general de intentare a unui proces de insolvabilitate constă în incapacitatea de plată a debitorului. Temeiul special de intentare a unui proces de

insolvabilitate constă în supraîndatorarea debitorului în cazul în care acesta este persoană juridică responsabilă de creanțele creditorilor în limitele patrimoniului său.

Potrivit art. 18 alin. (1) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29.06.2012, creditorul poate depune cerere introductivă dacă are un interes legitim în intentarea procesului de insolvabilitate și își poate argumenta creanțele şi temeiurile de intentare a procesului de insolvabilitate.

Din conținutul art. 28 alin. (2)-(3) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29.06.2012, reiese că în cel mult 10 zile de la primirea copiei de pe cererea introductivă, debitorul prezintă instanţei de insolvabilitate o referinţă la cererea introductivă, prin care contestă sau recunoaşte existenţa stării de insolvabilitate. În referință debitorul poate răsturna prezumția incapacității de plată prin prezentarea probelor care confirmă că el a executat obligațiile pecuniare sau că există o acțiune civilă în legătură cu această obligație, intentată până la depunerea cererii introductive, ori că obligația poate fi stinsă prin compensare cu o obligație într-un cuantum egal sau mai mare. Dacă obiectează faţă de starea de insolvabilitate şi dacă obiecţiile sunt recunoscute ulterior de instanţa de insolvabilitate ca fiind nejustificate, debitorul nu mai are dreptul să solicite procedură de restructurare. Dacă, în urma examinării referinţei, constată că debitorul nu este în stare de insolvabilitate, instanţa de insolvabilitate respinge cererea introductivă, care va fi considerată ca lipsită de orice efect chiar de la înregistrare.

În temeiul art. 34 alin. (1) al Legii insolvabilității nr. 149 din 29.06.2012, instanța de insolvabilitate hotărăște, în baza aprecierii temeiului de insolvabilitate și a faptelor constatate în cadrul examinării cererii introductive, asupra intentării procedurii de insolvabilitate sau asupra respingerii cererii introductive.

Conform art. 2 al aceleași legi, incapacitatea de plată este situație financiară a debitorului caracterizată prin incapacitatea lui de a își executa obligațiile pecuniare scadente, inclusiv obligațiile fiscale. Incapacitatea de plată este, de regulă, prezumată în cazul în care debitorul a încetat să efectueze plăți. Incapacitatea de plată este prezumată în cazul în care debitorul este în întârziere de plată mai mult de 60 de zile.

Colegiul judiciar remarcă că, de către creditorul S.R.L. „ADRIKA” a fost invocată incapacitatea de plată a S.R.L. ’’SIPOTAVI”.

Potrivit art. 11 al Legii insolvabilității nr. 149 din 29.06.2012, componența și mărimea obligațiilor debitorului sânt cele existente la momentul depunerii cererii introductive, dacă legea nu prevede altfel. La determinarea temeiurilor de insolvabilitate se iau în calcul: a) mărimea obligațiilor pecuniare, inclusiv suma restanței la livrarea bunurilor, la prestarea serviciilor și la îndeplinirea lucrărilor care urmează a fi plătite de către debitor; b) mărimea datoriilor la credite, la împrumut, plus dobânda care urmează a fi achitată de către debitor; c) mărimea

prejudiciilor care urmează a fi recuperate de la debitor; d) mărimea obligațiilor la bugetul public național prevăzute de lege. Iar la constatarea insolvabilității debitorului nu se ia în calcul valoarea creanțelor constituite din: a) penalități și/sau din alte sancțiuni financiare aferente neexecutării obligațiilor; b) orice obligație de plată față de asociații (membrii, acționarii) debitorului.

Din sensul normelor menționate rezultă că, intentarea procesului de insolvabilitate în privința debitorului este condiționată nu doar de depunerea unei cereri introductive, dar se impune și existența unui temei – fie special (supraîndatorarea), fie general (incapacitatea de plată), definite de legiuitor la art. 2 din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012.

Concomitent, creanțele deținute de către creditori și care nu sunt executate de către debitor reieșind din aflarea acestuia în incapacitate de plată sau supraîndatorare, pentru a determina intentarea procesului de insolvabilitate, urmează să întrunească în mod cumulativ următoarele criterii: să fie certe, lichide și exigibile. Caracterul cert al creanței presupune că, această este fermă, existența ei nu dă naștere la discuții; este lichidă în cazul în care are cuantumul determinat; și este exigibilă dacă a ajuns la scadență.

Astfel, la caz, Colegiul judiciar reține că instanța de fond corect a constatat că temeiul principal pentru respingerea cererii introductive este lipsa confirmării unei creanțe certe, lichide și exigibile la momentul examinării cauzei în fond. Deși creditorul SRL „ADRIKA” susține că datoria inițială mai există, ordinele de plată din 17.12.2024 (de 600.000 lei) și din 26.02.2025 (de 550.321,16 lei) depuse la dosar demonstrează stingerea integrală, prin executare benevolă, a **datoriei de bază în cuantum de 1.150.321,16 lei**, care a constituit obiectul litigiului dintre părți.

În contextul stingerii acestei datorii de bază, Completul specializat reține ca fiind neîntemeiat argumentul apelantului privind imputația plăților asupra penalităților în baza art. 875 alin. (6) din Codul Civil. Or, o atare interpretare este incompatibilă cu specificul și scopul procedurii de insolvabilitate. Deși în raporturile civile de drept comun creditorul poate proceda la distribuirea sumelor încasate cu prioritate către penalități, în cadrul procesului de insolvabilitate guvernează normele speciale ale Legii insolvabilității nr. 149/2012.

Și anume, în conformitate cu art. 11 alin. (3) lit. a) din Legea insolvabilității, la determinarea și constatarea stării de insolvabilitate a debitorului nu se ia în calcul valoarea creanțelor constituite din penalități și/sau din alte sancțiuni financiare aferente neexecutării obligațiilor. Deci, legiuitorul a interzis în mod expres includerea penalităților și a altor sancțiuni financiare la stabilirea stării de insolvabilitate a debitorului.

Astfel, în prezenta speță din ordinele de plată menționate rezultă că debitorul a indicat expres destinația sumelor ca fiind achitarea *pentru marfă (furaje), stingând astfel în totalitate capitalul de bază.*

Prin urmare, încercarea creditorului de a redirecționa unilateral aceste sume pentru acoperirea penalităților contractuale, cu scopul artificial de a menține neschimbat cuantumul datoriei de bază și de a forța intentarea insolvabilității, constituie un abuz de drept. Or, litigiul referitor la calcularea și încasarea penalităților urmează a fi examinat pe cale civilă de drept comun, deoarece procedura insolvabilității nu poate fi utilizată ca un mecanism coercitiv pentru executarea sancțiunilor financiare.

Din aceste motive, toate discuțiile dintre părți despre existența sau lipsa originalului acordului adițional din 16 septembrie 2024 nu mai au nici-o importanță juridică pentru soluționarea cauzei. Chiar dacă apelantul susține că prima instanță a greșit când a analizat această probă, lucrul cel mai important este că, la data judecării cauzei, **datoria de bază era deja stinsă complet**, iar procesul de insolvabilitate nu poate fi deschis pentru o datorie care nu mai există.

Astfel, Completul judiciar subliniază că simplele divergențe comerciale sau întârzierile temporare la plată nu se circumscriu automat noțiunii de incapacitate de plată ori supraîndatorare, definite la art. 2 și art. 10 din Legea insolvabilității. Or, raportul administratorului provizoriu Bostan Nicolae și actele financiare din dosar arată că debitorul SC „SIPOTAVI” SRL este o entitate economică viabilă, cu active circulante și imobilizate suficiente, care își continuă activitatea operațională, menține locurile de muncă și își onorează obligațiile față de bugetul public național.

Mai mult de menționat că, faptul că debitorul a efectuat plăți masive de ordinul sutelor de mii de lei demonstrează existența disponibilităților bănești imediate (lichidități), ceea ce înseamnă că prezumția de insolvabilitate prevăzută de art. 2 din Legea insolvabilității nr. 149/2012 a fost total răsturnată de către debitor în condițiile art. 28 din aceeași lege.

În final, Completul judiciar specializat menționează că, indiferent de susținerile apelantului privind aprecierea defectuoasă a probatoriului de către instanța de fond, **elementul decisiv pentru respingerea cererii introductive îl reprezintă absența totală a unei creanțe exigibile din capitalul de bază la momentul soluționării cauzei în fond, situație constatată și demonstrată la caz.**

Drept urmare, instanța de fond just și întemeiat a constatat că, nu sunt întrunite condiţiile necesare pentru intentarea unui proces de insolvabilitate față de debitor.

Într-o altă ordine de idei, Completul judiciar reține că, argumentul apelantului SRL „ADRIKA” precum că prima instanță a aplicat eronat normele de procedură indicând în dispozitivul hotărârii calea de atac a „recursului” în loc de „apel”, nu

poate constitui temei de admitere a apelului și casare a soluției de fond. Or, mențiunea respectivă reprezintă o simplă eroare materială ce nu afectează sub nicio formă legalitatea sau temeinicia soluției pronunțate pe fondul cauzei.

Potrivit regulilor generale de procedură civilă, calificarea și stabilirea căilor de atac constituie prerogativa exclusivă a legii, iar nu a instanței de judecată care pronunță actul judecătoresc. Respectiv, din moment ce creditorul SRL „ADRIKA" a atacat hotărârea în termenul legal, iar prezenta cauză este examinată în mod efectiv și deplin în complet de apel, dreptul fundamental al apelantului la un proces echitabil și accesul liber la justiție nu au fost în niciun fel îngrădite sau vătămate, această deficiență tehnică fiind pe deplin remediată prin însăși desfășurarea prezentei proceduri judiciare.

În partea ce vizează repartizarea cheltuielilor de judecată și stabilirea onorariului administratorului provizoriu, Colegiul constată că soluția primei instanțe privind stabilirea remunerației administratorului provizoriu Bostan Nicolae în sumă de 10.000 lei și încasarea acesteia din contul creditorului SRL „ADRIKA" este corectă și întemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 118 din Legea insolvabilității nr. 149/2012, raportate la regulile generale privind distribuirea cheltuielilor de judecată reglementate de Codul de procedură civilă, costurile procedurii judiciare sunt puse în sarcina părții care a căzut în pretenții. Din moment ce cererea introductivă promovată de creditorul SRL „ADRIKA" a fost respinsă ca neîntemeiată, acesta din urmă decade din dreptul de a solicita compensarea cheltuielilor și devine obligat să suporte toate costurile generate de activitatea administratorului provizoriu desemnat în cauză. Totodată, Completul specializat reține că suma fixată de 10.000 lei este corect proporționată de către judecătorul de fond cu volumul real de muncă efectuat, complexitatea activităților desfășurate în perioada provizorie și actele depuse la dosar de către administrator, motiv pentru care nu există temeiuri de modificare a cuantumului stabilit.

Urmare a constatărilor detaliate supra vis-a-vis de circumstanțele faptice ale cazului dedus judecării în ordine de apel, Completul judiciar concluzionează că, argumentele expuse de către reprezentantul apelantului S.R.L. „ADRIKA" în cererea de apel sunt lipsite de substanță obiectivă, iar instanța de fond - reieșind din cumulul probelor administrate, a soluționat cauza sub toate aspectele de fapt și de drept, în consecință hotărârea emisă fiind legală şi întemeiată, în corespundere cu art. 130 CPC.

Prin prisma acestor constatări, Completul judiciar concluzionează că la caz dubiul judiciar a fost înlăturat, netemeinicia cerințelor părții apelante a fost demonstrată, iar argumentele invocate de către apelant poartă caracter pur formal.

Cercetând cu maximă diligență materialele prezentate, Completul specializat notează că dosarul nu conţine vre-un element susceptibil să o facă să ajungă la o altă concluzie în prezenta cauză.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai şi alţii contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Față de cele ce preced și având în vedere faptul că, instanța de insolvabilitate a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, a aplicat corect normele de drept material şi procedural, pronunțând o hotărâre legală şi întemeiată, iar temeiurile invocate de către apelant sunt neîntemeiate, Completul judiciar specializat al Curții de Apel Centru ajunge la concluzia de a respinge apelul şi de a menține hotărârea contestată.

În conformitate cu art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității, art. 385 alin. (1) lit. a), art. 389 și art. 390 din Codul de procedură civilă, Completul specializat în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice al Curţii de Apel Centru,

d e c i d e:

Se respinge apelul declarat de către S.R.L. „ADRIKA” prin intermediul avocatului Gheorghe Sclifos.

Se menține hotărârea Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 08 aprilie 2025, adoptată în cauza de insolvabilitate, la cererea introductivă depusă de creditorul S.R.L. ”Adrika” privind intentarea procedurii de insolvabilitate față de debitorul S.C. ”Sipotavi” S.R.L.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Ghedrovici Nicolae

Bostan

Angela